

ALLES WAT JE MOET WETEN OVER DE WET ZORG EN DWANG

In de zorg zijn tal van regels en wetten, die het welzijn en de rechten van cliënten en patiënten beschermen. Eén van deze wetten is de Wet zorg en dwang (Wzd), die uitgaat van het principe 'Nee, tenzij'.

Maar wat houdt deze wet precies in? Voor wie is deze wet bedoeld? En wat regelt deze wet precies? In deze blog zetten we het voor je op een rij.

De Wet zorg en dwang

De Wet zorg en dwang regelt de rechten van cliënten bij onvrijwillige zorg of opname van mensen met een verstandelijke beperking of met een psychogeriatrische aandoening, zoals dementie of Alzheimer. Het doel van deze wet is om onvrijwillige zorg zoveel mogelijk te voorkomen en als het toch nodig is, dit op een zorgvuldige manier toe te passen. Hierbij staat het respecteren van de autonomie en de wensen van de cliënt centraal.

De Wet zorg en dwang vervangt sinds 1 januari 2020 de oude Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Bopz).

Voor wie is de Wet zorg en dwang?

De Wzd is voor mensen met een verstandelijke beperking of een psychogeriatrische aandoening. Ofwel: een aandoening, die vooral voorkomt bij ouderen. De wet is in het leven geroepen voor mensen, die vaak niet in staat zijn om zelf beslissingen te nemen over hun zorg en behandeling. Een cliënt valt onder de Wet zorg en dwang als:

- er een verklaring is van een arts, waaruit blijkt dat hij of zij vanwege een verstandelijke beperking of een psychogeriatrische aandoening zorg nodig heeft;
- iemand een indicatie van het CIZ heeft voor langdurige zorg, waarbij een verstandelijke beperking of een psychogeriatrische aandoening de oorzaak is;
- iemand een aandoening heeft, die gelijkgesteld is aan een verstandelijke beperking of een psychogeriatrische aandoening. Zoals: het syndroom van Korsakov, de ziekte van Huntington en niet-aangeboren hersenletsel.

Goed om te weten is dat de Wet zorg en dwang er niet alleen is voor ouderen, maar ook voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking. De wet geldt ook niet alleen in zorginstellingen, maar ook in de thuissituatie, op de dagbesteding, de logeeropvang en in kleinschalige woonvormen.

Nee, tenzij

De kern van de Wet zorg en dwang is 'Nee, tenzij'. Dat betekent dat de zorg voor ouderen met bijvoorbeeld dementie of voor mensen met een verstandelijke beperking zoveel mogelijk op vrijwillige basis moet plaatsvinden. Er zijn situaties dat iemand met een dergelijke aandoening niet meer in staat is om zelf in te schatten wat goed voor hem of haar is. Of dat iemand zorg weigert. Zorgverleners helpen hen dan daarbij. Uitgangspunt is dus dat onvrijwillige zorg niet wordt toegepast, tenzij het niet anders kan.

Het verlenen van zorg aan iemand die dat echt niet wil, is dus altijd een laatste redmiddel. Onvrijwillige zorg wordt alleen toegepast als er geen andere opties zijn. Het moet zo kort mogelijk en op de minst ingrijpende manier plaatsvinden.

Heb je hier vragen over? Neem contact op via info@dezorgkeuze.nl

www.dezorgkeuze.nl | Roosendaal | Nederland

Wat regelt de Wet zorg en dwang dan precies?

Eén van de belangrijkste aspecten van de Wet zorg en dwang is het recht op een zorgplan, waarin wordt vastgelegd welke zorg een cliënt nodig heeft en op welke manier hij of zij deze zorg krijgt. Dit plan wordt in samenspraak met de cliënt, de naasten, zijn of haar vertegenwoordiger en de zorgverleners gemaakt. Samen kijken zij naar de inzet van onvrijwillige zorg en beoordelen zij steeds opnieuw of dit nog echt nodig is en hoe dit zo snel mogelijk kan worden afgebouwd.

De Wet zorg en dwang regelt:

- in welke situaties er sprake is van onvrijwillige zorg en/of opname;
- hoe een besluit tot onvrijwillige zorg genomen wordt;
- wanneer onvrijwillige zorg geëvalueerd moet worden;
- het recht op een cliëntvertrouwenspersoon.

Kwaliteit van leven

De Wet zorg en dwang is dus een belangrijke wet, die de rechten van mensen met een verstandelijke beperking of een psychogeriatrische aandoening beschermt. Door te streven naar zoveel mogelijk vrijwillige zorg en het respecteren van de autonomie van de cliënt, draagt de wet bij aan het welzijn en de kwaliteit van leven.